

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

71. Discrimen, quòd aliquid gratuiti involveret Maßiliensium electio ad Regnum: Recentiorum nihil omnino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

vel in habitu fidei, aut charitatis, quo prædestinatus à reprobato, eligendus ad regnum caelorum ab excludendo differat: sed primam differentiam fieri per liberum flexum (non sine gratia) humanae voluntatis: Et in illo esse meritum, propter quod ad regnum prædestinatur, aut eligatur. Vnde impossibile est, ut ista prædestinatio aut electio sit specialiter gratuita: sed mera, & propriè dicta merces humanorum est meritum. Quod qui plenius intelligere desiderat, legat ea quæ de merito & præmio primi hominis & Angelorù disputavimus. Hoc vero ita Massiliensibus perspicuum fuit, ut quamvis & fidem cum gratia Adams à se proferri, & opera per veram Christi gratiam à Deo sibi conferri fateantur, quia tamen suum, non gratia esse sentiebant, quod actu suâ libertate crederent, & in eadem fide suâ libertate persisterent, non gratiâ ut actu crederent & persisterent, sibi largiente, nunquam tamen ausi sunt fidem, vel perseverantiam in fide donum Dei, vel electionem ad regnum prorsus gratuitam profiteri. Quis enim nisi insipientis, qui nesciat quid loquatur aut de quibus affirmet, non statim advertat, non illius esse victoriam, qui militi equum, & arma, vel ipsam potentiam voluntatis dedit, quibus ignavi vel non utuntur vel abutuntur; sed illius qui strenuè pugnam armis istis adjutus capessivit, & hostem stravit? Illius ergo meritum est, illius præmium: quod ei nihil est aliud, quam merces meriti, non speciale gratia donum.

NOTA LXXI.

Discrimen, quòd aliquid gratuiti involveret Massiliensium electio ad regnum: recentiorum nihil omnino.

IN uno tamen aliquid est discriminis, quod Massilienses aliquid fateri in prædestinatione completa cogentur, quatenus operum bonorum merita, etsi non fidem, per veram Christi gratiam sibi donari sentiebant. Quod Christi adiutorium cum recentiores prorsus abijciant, nihil gratuiti in prædestinatione agnoscant, necesse est.

NOTA LXXII.

Numerus Electorum non est eis definitus ex voluntate, & prædestinatione Dei.

Prosper. in Epist. ad Aug.

Vide lib. 8. de hæresi Pelag. cap. 22.

Les. in præf. lib. de præd. & reprob.

EX isto igitur capite proficiscitur, quòd Massilienses omnino fateri nollent definitum esse ex voluntate Dei certum ac prædestinatum electorum numerum, qui nec augeri posset nec minui. Quod eos de numero illo non ex Dei præsentia, sed ex ejus voluntate & constitutione humanam præveniente voluntatem definito intelligere, perspicuè ex eorum principiis & verbis demonstravimus.

Toto corde & ore hoc ipsum recentiores isti clamant. Audi Lessium ceteris animosiorum: Si numerus salvandorum, qui nec augeri nec minui potest, nullo operum vel laborum nostrorum habito respectu, immutabiliter est definitus, &c. perspicuum esse putant, tolli

A omnem sollicitudinem rectè vivendi. Et quare tandem? Respondet: Quia si illo numero es comprehensus, nulla incuria facies, ut excidat: si non es comprehensus, nulla sollicitudo iuvabit ut intres. Et alibi: Si non sum de numero sic electorum, frustra præcepta servo &c. Omnibus enim istis non possum intrare in istum numerum, extra quem nemo salvatur. Et aliquot sektionibus interpositis: Nullum ex parte sua certum numerum definit, neminem exclusit. Et mox iterum: Facessat ista imaginatio &c. Nonne Massiliensium audire tibi videris voces, quibus virtutes tolli dicebant, si Dei constitutio humana præveniat voluntates? Quibus superfluum laborem jaçitabant, si neque reiectus à tali numero, ullâ industriâ posset intrare, neque electus ullâ negligentia posset excidere? Quibus molestissimè se ferre testabantur, quod, quoquo modo se ogerint, non possit aliud erga eos, quam Deus definit, accidere? Quibus partes constitui nolebant, quibus nec adiciendum sit aliquid, nec devehendum, ut de alijs ad alios nullus possit accedere. Nam ipsi prædestinationem & electionem secundum præsentiam Dei ex præsentia non solùm absolutâ, sed etiam conditionatâ integerrimè fatebantur; prout ex præcedentibus liquere potest, & nos alibi latius explicuimus.

Ibid. sect. 2. n. 14.

sect. 6. n. 81.

Prosper. & Hieron. in Epistolis ad August.

Vide lib. 8. de hæresi Pelag. cap. 22.

NOTA LXXIII.

Prædestinationum errorem utrique impingunt adversarijs suis.

Denique cum durissima Massiliensibus Augustini & Prosperi sententia videretur, Prædestinationum hæresin eis impudenter impigerunt: quod ex objectionibus Gallorum, sed maxime Vincentianis perspicue patet. Nam hæresin istam plerisque modernis Scriptoribus commemoratam non aliud esse nisi eorumque Massiliensium, quibus Augustinus, & Prosper, & Augustiniana doctrine sectatores appetiti sunt, fuscè & clarè, quantum arbitror, à nobis demonstratum est, cum de Semi-Pelagiana hæresi tractassemus.

Ibid. c. ult.

Nec in hoc recentiores à Massiliensibus dissimiles esse voluerunt. Totis enim quibus possunt viribus, erroris istius invidiam doctrinæ aeternius patronis affricant. Nam quid est aliud illa doctrina, quæ prædestinationis prædicatione tollit ab homine liberam arbitrium, fato humanam vitam premit, barathrum desperationis aperit, sollicitudinem aufert vitæ bonæ, exhortationes, correptiones, præcepta, consilia, merita, præmia è medio tollit; denique quæ Deo cum Calvino ascribit peccata reprobatorum, quàm error, & hæresis Prædestinatio? Nam hæc & hujusmodi Prædestinatio tribuuntur, & Augustino à Massiliensibus impacta sunt: quorum vestigia usque ad ipsas calumnias, quas ipsi veritatem esse sincerè putant, sibi terenda judicant. Hinc est illud planissimum Gregorij de Valentia, quo Prædestinationum errorem ex ista sententia prædestinationis consequi supra dicentem audivimus.

Vide supra. nota 15.

CAP V T